

Piłkarz

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Nowy zarząd PZPN-u

II liga powiększona — 3-osobowy kapitanat sportowy

Równocześnie ze startem naszych piłkarzy, którzy po dwunastu-letniej przerwie wyszli w niedzielę po raz pierwszy w tym roku na boisko, nasza najwyższa magistratura piłkarska PZPN odbył swoje doroczne Walne Zebranie, które tym razem, w przeciwieństwie do lat poprzednich toczyło się w zgodnej i harmonijnej atmosferze.

Wybrano nowy Zarząd składający się z ludzi znanych całemu polskiemu światu piłkarskiemu, ludzi, którzy na swych stanowiskach dążyć będą do realizowania nowych zadań stojących w chwili obecnej przed naszym piłkarstwem.

Czytelnicy „Piłkarza” ze sprawozdania naszego korespondenta warszawskiego zamieszczonego poniżej dowiedzą się o przebiegu obrad Walnego Zebrania PZPN.

Jeszcze nigdy przebieg walnego zgromadzenia nie był taki spokojny i krótkotrwały. Walne zebranie odbyło się w dniu 19 lutego br. w Warszawie i trwało tylko 1 dzień, podczas gdy dawniej trwało dwa dni. Niewątpliwie przyczyniło się do tego sprawne prowadzenie obrad przez przewodniczącego Konopkę. Absolutorium udzielone zostało ustępującemu zarządowi przez akklamację.

Przebieg obrad miał charakter bardzo spokojny, żadne wnioski nie wywołały bardziej ożywionej dyskusji. Wnioski postanowione przez zarząd PZPN-u zostały uchwalone jednogłośnie. Utworzono Wydział Sportowy i Kapitan Związkowy. Uchwalono również bardzo ważny wniosek PZPN-u o przyznanie zarządowi uprawnień walnego zgromadzenia.

DLA WPROWADZENIA ZMIAN STATUTOWYCH,

które mogą wynikać z związku z przeprowadzoną obecnie reorganizacją sportu.

Na wniosek szczecińskiego OZPN postanowiono powiększyć II ligę o dwa kluby. W ten sposób II Liga składać się będzie z 20 klubów, w dwóch grupach po 10 każda. Kluba-

mi tymi będą Gwardia ze Szczecina i Palawag z Wrocławia. Pierwszy z nich zostanie zaliczony do grupy południowej.

Wszystkie inne wnioski w sprawie powiększenia składu pierwszej i drugiej Ligi upadły po dyskusji. Uznano, że dobro sportu piłkarskiego wymaga pozostawienia niezmienionej ilości składu pierwszej Ligi. Komisja Porozumiewawcza pięciu okręgów biorących udział w zawodach o puchar im. sp. Kałuży postanowiła

Skład II Ligi

Na skutek powiększenia drugiej Ligi do liczby 20 zespołów (dwie grupy po 10 drużyn), w grupie południowej walczą:

Balldon (Katowice), Chelmek, Gwardia (Kielce), Naprzód (Lipiny), Palawag (Wrocław), Polonia (Przemyśl), Polonia (Świdnica), Rymer, Skra (Częstochowa) i Tarnovia.

W grupie północnej: Bzura (Chodź), Garbarnia, Gwardia (Szczecin), Lublinianka, Ognisko, Ostrovia, Pomorzanin, PTC, Radomlak, Widzew.

PRZYJĄC DO ROZGRYWEK O PUCHAR RÓWNIEM OKRĘG OPOLSKI

Nowy terminarz rozgrywek o puchar Kałuży ustali Wydział Gier i Dyscypliny PZPN. Komisja Porozumiewawcza Ziem Odzyskanych przyjęła jednogłośnie do swoich rozgrywek okręg pomorski. Terminarz rozgrywek został ustalony. Odbywać się (Dokończenie na str. 3)

KANADA na drugim miejscu

CSR mistrzem świata w hokeju

CSR — SZWECJA 3:0

Czechosłowacja zdobyła zaszczytny tytuł hokejowego mistrza świata, bijąc w finałowym spotkaniu Szwecję 3:0.

Mecz ten stał na bardzo wysokim poziomie i zgromadził rekord publiczności na stadionie — 12.000, a

transmitowany był niemal na wszystkie rozgłośnie Europy.

Na stadionie olimpijskim w Sztokholmie stanęli na lodzie godni siebie przeciwnicy.

Czechosłowacja: inż. Modry, Troussilek, Hajny, Vacovsky, Macells — Ro. Inak, V. Zabrodsky, Konopasek — Kobranov, Bouzek, Bubnik — Mizera, Picha.

Szwecja: Arne Johansson — Ake Andersson, Olsson, Larsson — Lulle Jolansson, Nurmella Karlsson, Joensson, Eriksson, Oeberg, Petersson, Tunmann.

Zawody prowadzili dwaj szwajcarscy sędziowie Kessler i Hauser.

Zwycięstwo Czechosłowacji było najzupełniej zasłużone. Przyznał to zresztą sami przeciwnicy i obserwatorzy LIHG, którzy już na stadionie gratulowali drużynie czechosłowackiej.

Bohaterami spotkania w drużynie czechosłowackiej byli: inż. Modry w bramce oraz najlepszy obrońca turnieju — Troussilek. Pierwszy obronił niezliczoną ilość strzałów, drugi zaś grał niezwykle ofiarnie.

PRZEBIEG ZAWODÓW

Pierwsza tercja mimo obustronnych ataków nie przyniosła żadnej bramki. Wyczuwało się jednak, że zwycięstwo przypadnie raczej drużynie CSR, która była więcej bojowa, a jej trójka napadu, wężej niebezpieczna.

Drugą tercję przyniosła już pewnego rodzaju rozstrzygnięcie. Już w 4 minucie Zabrodsky zdobył

PIERWSZĄ BRAMKĘ

Uzyskana bramka podniecała do tego stopnia Czechów, że atakowali oni gwałtownie, chcąc uzyskać przynajmniej jeszcze jedną bramkę, na zabezpieczenie — gdyby i Szwedom udało się coś strzelić.

Co się nie udało Szwedom, udało się w 14 minucie Rozinakowi, który po ładnej kombinacji Troussilek, Zabrodsky, strzela

2-GĄ BRAMKĘ DLA CSR

Nie deprymuje to Szwedów, którzy grają bardzo dobrze i ambitnie, a dopingowani przez swoich okrzykami „heja, heja Sverige” atakowali jak furia.

Trzecia tercja rozpoczęła się znowu gwałtownymi atakami Szwedów. Czechosłowacy grają raczej „wolniej” jeżdżąc z krążkiem po swej własnej tera. Czech przetrzymali gwał-

Pierwszy wykon

INAUGURACJA SEZONU PIŁKARSKIEGO

W ub. niedzielę po dwunastu-letniej przerwie wyszli na boiska piłkarze polscy, rozpoczynając nowy sezon. Na początek drużyny ligowe rozegrały przeważnie spotkania z dużo słabszymi przeciwnikami, zwyciężając w wysokich stosunkach. Rekordem niedzieli było dwucyfrowe zwycięstwo drugoligowej Garbarni, odniesione nad Zwierzynieckim w stosunku 16:0.

Również wysoko wygrały: Szombierki z reprezentacją górników z Bytoma oraz Cracovia, która pokonała Płaszowiankę 9:0.

Do pewnego stopnia niespodzianką było rżkie zwycięstwo Wisty, odniesione nad kielecką Gwardią.

Poniżej podajemy wyniki niedzielnych pierwszych spotkań piłkarskich:

Cracovia-Płaszowianka 9:0 (4:0)

Pierwszy „próbny galop” mistrza Polski — Cracovii, przyniósł jej w towarzyskim spotkaniu z B-klasową Płaszowianką łatwe zwycięstwo.

Białoczerwoni nie wystąpili w komplecie, gdyż brakło braci Jablonskich w linii pomocy, a jak na pierwsze zawody — wykazali dość dobrą kondycję i niezłe zagrania w linii ataku.

O ile pocieszający jest fakt, że drużynę Cracovii zasiała coraz więcej juniorów grających wcale nieźle, — o tyle z drugiej strony zganić trzeba tak u nich, jak również u starszych kolegów (Parpan) skłonność do driblowania, zwłaszcza pod swą własną bramką.

Cztery bramki do pauzy, strzelone przez Różankowskiego II 2, Radonla I i Różankowskiego I 1, były efektem ładnej gry linii ataku.

Dobrze zagrywali Różankowski i Radoń. Palonek, nowy nabytek jak na pierwszy mecz w barwach Cracovii nie był najgorszy, ale i nie zachwycił. Ma jednak zadatki na dobrego gracza.

Różankowski popisowywał się silnymi strzałami nie zawsze celnymi, Radoń jak zwykle był bardzo pracowity choć ciągle powolny a grający po pauzie Korzeniak, zagrywał lepiej jak w hokeju.

Wszyscy wykazali niezłą kondycję, co jest objawem dość pocieszającym. Zwłaszcza Parpan potwierdził, że lubi „chodzić” po całym boisku i grając stopera „rwał” się do przodu. Mazur i Gędek oraz Regula po pauzie byli dobrymi pomocnikami, a para

T. Parpan

Glimas — Kaszuba, była lepsza od Kaszuba — Kühn.

Rybicki w bramce „brykał” na polu karnym rzucając się pod nogi napastnikom.

(Dokończenie na str. 3)

Wisła-Gwardia (Kielce) 4:3 (2:0)

KIELCE. (Tel. wł.). Tegoroczny sezon piłkarski zainaugurowała Wisła towarzyskim spotkaniem z Gwardią, rozegranym na błotnistym i ciężkim terenie w Kielcach.

Wynik, uzyskany przez Wisłę nie odpowiada przebiegowi gry, gdyż drużyna krakowska powinna to spotkanie wygrać w znacznie wyższym stosunku, mając silną przewagę przez cały przeciąg zawodów. Drużyna krakowska przeciwstawiła Gwardii jedynie ambicję i dużą ofiarności.

Mecz wzbudził duże zainteresowanie w Kielcach i na widowni zebrano się rekordowa liczba publiczności.

Czerwoni wystąpili niemal w pełnym składzie, chcąc „rozkreślić się” przed czekającymi ich spotkaniami ligowymi.

Bramki dla Wisty zdobyli: Kohut 2, Gracz i Rupa po 1 dla Gwardii.

Sytuacja wyjaśniona...

Dobry bramkarz wychodzi zawsze cało z opresji, nawet gdy jest atakowany przez trzech napastników, jak to widzimy na zdjęciu kiedy jeden z czołowych bramkarzy angielskich Reg Allen atakowany przez trzech napastników nie mogąc schwytać piłki, płaskuje ją w pole.

Lew czeski może już teraz spać spokojnie...

Szwedzi, po skończonym meczu uściskali gorąco ręce swych przeciwników, — szczerze im gratulując sukcesu.

Razem ze sportowcami Czechosłowacji radujemy się i my Polacy, że tytuł mistrza świata w hokeju na lodzie dostał się w godne ręce, bratniego — słowiańskiego narodu czechosłowackiego.

Hokej w CSR ma już swoją historię i stoi obecnie na najwyższym poziomie. Serdecznie gratulujemy i życzymy powodzenia w przyszłości.

Kanada-Szwajcaria 1:1 (0:1, 0:0, 1:0)

Był to najcięższy mecz w turnieju. Drugie miejsce w tabeli, jakie zajmuje Kanada jest wobec tego wyniki — absolutnie niezasłużone. Oczywiście Kanada grała, jakby od niechcenia, niemniej zrobiła kolo-

(Dok. na str. 3).

Zakończenie Mistrzostw „Gwardii” w Zakopasem

W ostatnim dniu mistrzostw międzynarodowych „Gwardii” w Zakopasem rozegrano wojewski bieg patrolowy ze strzelaniem na 12 km. Trasa wiodła 2 petlami na stadion PZN pod Krokwią, gdzie była strzelnica. Sędziowali Kavsky i Hawla (CSR) oraz Tatar i Mardula (Polska).

I miejsce zajęła drużyna CSR III w czasie 1:59:02 (Nemecky, Bruk, Rusko, Kuczawa), II Polska I — 1:59:57 (Kwapien, Roj, Sitarz, Gajienica-Franek), III CSR I — 2:00:02, IV CSR II — 2:08:31, V Polska II — 2:23:04, VI Polska III — 2:52:14, VII Węgry — 2:58:35.

Uzyskanie przez drużynę polską drugiego miejsca z czasem gorszym o 55 sekund jest dużym sukcesem. Różnica niecałej minuty w stosunku do czasu zwycięzcy na trasie 12 km w biegu zespołowym świadczy o wyrównanej klasie ekipy polskiej. Sukces ten pogłębia jeszcze fakt, że zawodnicy polscy startowali w biegu patrolowym po raz pierwszy od lat dziesięciu, podczas gdy Czechosłowacy w latach 1945—1948 odnosili w tej konkurencji poważne sukcesy na arenie międzynarodowej (m.in. w Chamonix 1946 w międzynarodowym tygodniu narciarskim). Pomyślny start Polaków zwiastuje odrodzenie tej zapomnianej gałęzi narciarstwa.

Radoniak remisuje w Lublinie

LUBLIN. W meczu bokserskim, rozegranym w Lublinie Radoniak zremisował z mistrzem okręgu lubelskiego ZKS Garbarnia 8:8.

Wyniki walk: waga musza — Barański (R) uległ na punkty Drozdowi (G); kogucia — Jagiello (R) przegrał w I rundzie przez k.o. z Jarosławskim (G); piórkowa — Jastrzębski (R) wygrał w I rundzie przez techniczny k.o. z Kolasą (G); lekka — Pakosz (R) zwyciężył w I rundzie przez k.o. Kozłowskiego (G); lekka II — Czortek (R) zmusił do poddania się w III rundzie Szalę (G); półśrednia — Fila (R) przegrał przez k.o. w II rundzie z Kucińskim (G); półciężka — Waszak II zaskautował w I rundzie Szpilewskiego (G).

Zawody zgromadziły około 1.500 osób.

O mistrzostwo Krakowa w kieszkiówce

Z powodu odbywającego się ostatnio w Krakowie akademickiego turnieju koszykówki, w ramach mistrzostw Krakowa rozegrano tylko dwa spotkania. Sensację stanowił porażka Krowodrzy w spotkaniu z PMS-em, która przekreśliła szanse Krowodrzy na zdobycie mistrzowskiego tytułu.

Wyniki spotkań są następujące:
PMS — Krowodrzy 67:47 (39:22)
Olsza — PMS 48:42 (30:21).

Narciarzy, zdobywajcie Odnę i Górską PZN w sezonie 1949

Na finiszu krakowskich mistrzostw w TENISIE STOŁOWYM

(m) W rozegranych w ostatnim tygodniu spotkaniach ping-pongowych o mistrzostwo klasy A, nie brała udziału drużyna Cracovii, gdyż zawodnicy jej reprezentowali w meczu mistrzostw międzynarodowym w Krakowie. W meczu rozegranym na Słasku.

Podczas meczu o mistrzostwo klasy B wyniki przedstawiają się następująco: CRACOVIA II — DEBNICKI 7:2, ZWIERZYŃCIEK — GARBARNIA II 8:1, GROBLE II — GARBARNIA II 7:2, CRACOVIA II — BRONOWIANKA 7:2, PRADNICZANKA II — BRONOWIANKA 6:3, CRACOVIA II — GROBLE II 5:4.

NADWIŚLAN — BRONOWIANKA 9:0. Nadwiślan w składzie: Kęks, Ziemba, Serna odniósł wysokie i bezsporne zwycięstwo.

Klasa C
Wyniki techniczne:
KABEL — OLSZA 9:0
LEGIA — PŁASZOWIANKA 5:4
ROZOWIANKA — KROWODRZA 7:2
GZKS — GRZEGÓRZECKI 7:2
CWADIA — LEGIA 8:4
KROWODRZA — KABEL 6:2
ROZOWIANKA — LEGIA 5:4
ROZOWIANKA — FILMOWIEC 8:0

Punkty dla lechowskiej zdobyli: Wydmarski, Zakrzewski i Storzyn. Zainteresowanie zawodników było duże.

Tabela po ostatnich rozgrywkach (w której nie uwzględniamy jeszcze spotkań):

Rewia pięściarzy Gwardii w Krakowie

(JB) W dniu wczorajszym odbył się w Krakowie ciekawy turniej bokserski, w którym udział wzięli członkowie pięściarzy Gwardii z terenu całej Polski. Turniej ten miał być pokazem dobrego boksu i rzeczywiście zgromadził na stracie czołowych polskich pięściarzy.

Nie spełnił on jednak całkowicie swoich zadań propagandowych, czego powodem był w pierwszym rzędzie brak odpowiednich przeciwników dla Szymury, Koleczyńskiego i Komudy, którzy zamiast prawdziwej walki bokserskiej demonstrowali mało udane „pokazówki”, oszczędzając wyraźnie swoich przeciwników.

Jedyną walką w wadze koguciej pomiędzy Gignalem i Kasperczakiem stała na pozostanie, rzadko oglądanym na polskich ringach i była istotnie doskonałą propagandą boksu. Obaj zawodnicy, poza dobrym zaawansowaniem technicznym włożyli do walki dużo serca i ambicji co szczerze wypełniającą salę WUKF-u publiczność przyjęła gorąco i długotrwałymi oklaskami.

Do ciekawych walk należały również spotkania w wadze piórkowej i półśredniej w pozostałych natomiast odbyły się tylko „pokazówki”.

PRZEBIEG WALK:

W wadze muszej walka nie odbyła się z powodu kontuzji Patory.

W wadze koguciej Kasperczak (Wrocław) wygrał nieznacznie na punkty z Gignalem (Gd.). Od pierwszego gongu obaj zawodnicy ruszają do ataku, demonstrując bogaty repertuar ciosów, tak z dystansu jak z półdystansu i w zwraciu.

W walce na dystans lepszy jest Kasperczak, natomiast w zwraciu więcej punktów zdobywa Gignale. Runda lekko dla Kasperczaka. Drugie starcie, podobnie jak pierwsze, upływa na ustawicznej wymianie ciosów, przy czym tempo walki wzrasta. W trzecim starciu Kasperczak rusza do generalnego ataku, lokuje kilka soczystych ciosów na szczękę i korpus gdańszczanina, pod koniec rundy jednak słabnie i do głosu dochodzi Gignale. Obaj zawodnicy kończą walkę bardzo zmęczeni, a werdykt przyznający zwycięstwo Kasperczakowi przyjmuje publiczność owacyjnie.

W wadze piórkowej Kafiowski (Wr.) zwyciężył przez techniczny k.o. Dobrosielskiego (Rzeszów). Walka ta stała na znacznie niższym poziomie niż poprzednia, a bardziej technicznie zaawansowany Kafiowski rostrzyga I rundę dla siebie. W drugim starciu zawodnik rzeszowski doznaje kontuzji łuku brwiowego i sędzia odsyła go do rogu, przyznając zwycięstwo Kafiowskiemu przez t.k.o.

W wadze lekkiej i Tomczyński (W-wa) pokonał zdecydowanie na punkty Lotkowskiego (Kielec). Lotkowski jest jeszcze b. surowym bokserem i poza młodocia i sercem do walki nie reprezentuje na razie nic więcej. Tomczyński nie pokazał również nic ciekawego, walczył nieczysto i nonszalancie i mimo przekonywującego zwycięstwa nie zdobył sobie uznania widowni.

W wadze lekkiej II Komuda (W-wa) wygrał na punkty z kolegą klubowym Kukuliakiem. Lepszy technicznie i bardziej rutynowany

Komuda zdemontował boksa w dobrym wydaniu, widoczne jednak było oszczędzanie przeciwnika przez co walka nie posiadała właściwego wyrazu.

W wadze półśredniej Kwiakowski (Gdańsk) wygrał na punkty z Wilczkiem (W-wa). Posiadający idealne warunki fizyczne Wilczek musiał uznać wyższość agresywniejszego i lepszego technicznie gdańszczanina, który mimo zwycięstwa nie zachwycał.

W wadze średniej Koleczyński (W-wa) wygrał na punkty z Brzezińską (Wrocław), którego wyraźnie oszczędzał przez wszystkie trzy starcia.

W wadze półciężkiej Szymura (W-wa) podobnie jak Koleczyński oszczędzając swojego przeciwnika, którym był Kubiśki z Kielec, wygrał z nim wysoko na punkty.

Sędziował w ringu Bogdanowicz Kraków, na punkty: Sławiarczyk, Mikołajczyk i Kpt. Strasser. Widzów 2,500.

ZIMOWE lekkoatletyczne mistrzostwa Polski

POZNAN. W czasie mistrzostw lekkoatletycznych Polski w hali, dobre wyniki osiągnęli zawodnicy w biegu na 800 m.

Prowadzący od startu do mety, Statkiewicz (SKS Warszawa) uzyskał czas 2:05,5 min., a Kuras („Samorządowiec” Warszawa) i Bartek („Warta”) pobiegli również poniżej 2:10 min.

Niespodzianką zakończył się bieg na 80 m. w konkurencji męskiej. Faworyt tego biegu Kiszka (Ligowo Krywałd) znalazł się dopiero na drugiej pozycji z czasem 9 sek., jakim osiągnął zwycięzca Adamczyk (AZS Poznań).

W skoku o tyczce zwyciężył bezapelacyjnie Morończyk wynikiem 3,70. Pewne zwycięstwo odniosła Cieślakówna w biegu na 500 m, zapewniając sobie drugi tytuł mistrzowski.

WYNIKI TECHNICZNE

Konkurencje męskie: 80 m: 1) Adamski (AZS Poznań) 9 sek., 2) Kiszka (Ligowo Krywałd) 9 sek., 3) Lipski (AZS Toruń) 9,1 sek.
Skok w dal: 1) Adamczyk (ZZK Poznań) 6,80, 2) Milewski („Legia”

Warszawa) 6,51 m, 3) Ohnsorge („Warta”) 6,35 m.

800 m finał: 1) Statkiewicz (SKS Warszawa) 2:05,5 min.

Skok o tyczce: 1) Morończyk („Samorządowiec” Warszawa) 3,70 m, 2) Małeki (SKS Wrocław) 3,30 m, 3) Plechowiak (ZZK Poznań).

Konkurencje żeńskie

600 m ppł.: 1) Gościńiakówna (IHS Bydgoszcz) 10,1 sek., 2) Orsztynowicz (HKS Bydgoszcz) 10,5 sek., Kamińska (Wrocław).

500 m: 1) Cieślakówna („Lechia” Poznań) 1:30 min., 2) Bułanka („Olsza” Kraków) 1:33,8 min., 3) Andrzejewska (Widzów) 1:37 min.

W dalszych konkurencjach zwycięzcami zostali: Krzyżanowski (Zryw Gdańsk) w trójkoku — 13,30 m, Biernat (Włsa) w biegu na 3 km — 9:32,2 min, Adamczyk w biegu na 60 m przez płotki — 9 sek., Zwołński w skoku wzwyż — 175 cm, Warta w sztafecie 4x50 m — 26,2 i Samorządowiec (W-wa) w sztafecie 3x70 m.

W ogólnej punktacji w konkurencji męskiej pierwsze miejsce zajął Samorządowiec W-wa mający 76 pkt, przed Wartą i ZZK.

W konkurencjach kobiecych pierwsze miejsca zajęły: Gburkówna (SKS Grudziądz) w biegu na 80 m, Borowiecówna (Olsza) w skoku wzwyż — 140 cm, Bregulanka (Pogoń Kat.) w rzucie kulą — 10,86 m, Gościńiakówna (IHS Bydg.) w biegu 60 m przez płotki — 10,1.

W ogólnej punktacji w konkurencji kobiecej pierwsze miejsce zajęła drużyna SKS-u Grudziądz 49 pkt przed Olszą Kraków i Lechią Poznań.

Pływacy Cracovii zwyciężają BBTS 68:62

W dniu wczorajszym na pływackim basenie YMCA rozegrany został mecz pływacki pomiędzy Cracovią a BBTS z Biel. ska.

W ogólnej punktacji zwyciężyli pływacy Cracovii w stosunku 68:62.

O zwycięstwo biało-czerwonych zdecydował wygrany mecz pływacki wodnej. Poziom mecz był na ogół niski, mimo że w zespole gości wystąpił Dziel, mistrz Polski w ub. sezonie na dystansie 200 m stylem dowolnym.

W Cracovii wystąpiła Dobranowska, która mimo zwycięstwa w swej konkurencji, nie zachwycała.

Wyniki rozegranych konkurencji:
200 m styl. dow. panów:
1. Dziel (BBTS) 2:34,3; 2. Kornecki (Cr) 2:43,4; 3. Pulczyński (Cr) 2:50,4.
100 m styl. dow. panów: 1. Dzikówna (BBTS) 1:28,0; 2. Szymańska (Cr) 1:34,5.

100 m styl. klas. panów: 1) Marek (BBTS) 1:24,8; 2. Dębicki (Cr) 1:29,2; 3. Krupa (Cr) 1:33,8.

50 m styl. grzb. panów: 1. Szymikówna (BBTS) 0:46,6; 2. Dzikówna (BBTS) 0:51,8; 3. Drozdowska (Cr) 0:52,1.

100 m styl. grzb. panów: 1. Kita. Zardorski (Cr) 1:21,0; 2. Gabrych (Cr) 1:27,0; 3. Kwarcia (BBTS) 1:37,8.

100 m styl. grzb. panów: 1. Kita.

Pajor (Węgry) mistrzem świata w jeździe szybkiej na lodzie

OSLO. w Oslo zakończono festywal jeździecki mistrzostwa świata w jeździe szybkiej w konkurencji męskiej. Drugi dzień zawodów zgromadził na stadionie 30.000 widzów.

Obecny był również król Norwegii Haakon.

Tytuł mistrzowski zdobył niespodziewanie Węgier Pajor, uzyskując ogółem 211,073 pkt, przed Broekmannem (Holandia) 211,613 pkt, Lundbergiem (Norwegia) 212,680 pkt.

Dalsze miejsca zajęli Henry (USA), Werket (USA) i Andersen (Norwegia).

Pajor zapewnił sobie tytuł mistrzowski dzięki zwycięstwu w ostatniej konkurencji zawodów — biegu na 10.000 m. Węgier wygrał zdecydowanie w czasie 18,42,0 min, przed Broekmannem 18,53,3 min. i Cronshy'em (ISU) 19,40,2 min.

Saneczkarze mistrzostwa Polski w Karpaczu

KARPACZ. W Karpaczu odbyły się ogólnopolskie zawody saneczkowe na torze długości 4,5 km, przy bardzo dobrych warunkach śnieżnych, zorganizowane przez miejscowy Związkowiec. W zawodach wzięło udział 46 zawodników, w tym 4 kobiety.

Wyniki (mężczyźni): dwójki wyścigowe — 1) Zahatyski (Chemicz Szklarska Poręba) 6:47,4 min., 2) Gorgol (Związkowiec Karpacz).

Jedynki półwyścigowe — 1) Szalanda (Związkowiec) 6:45,4 min., 2) Ignatowski (Związkowiec) 7 min.

Jedynki zwykłe — 1) Wojtyński (AZS Kraków) 6:47,2 min., 2) Sierbień (Związkowiec) 6:51,2 min.

Dwójki zwykłe — 1) Dąbrowski (AZS Kraków) 1:21 min., 2) Sierpułowski (Związkowiec).

Jedynki wyścigowe — 1) Andrzejak (Związkowiec) 5:58 min. (najlepszy czas dnia), 2) Bednarowicz (Związkowiec) 6:11,3 min.

Kobiety: jedynki zwykłe — 1) Majorczyk (Związkowiec Karpacz) 7:03 min., 2) Bolesłówna (Związkowiec) 9:24,2 min.

Odroczenie wyjazdu hokeistów polskich

WARSZAWA (PAP). Wyjazd hokeistów polskich do Moskwy, który miał nastąpić w niedzielę, został odłożony do poniedziałku.

LIGOWCY POZNAŃCY wyszli na boiska

POZNAN. Piłkarze Poznania rozpoczęli sezon piłkarski meczami towarzyskimi z lokalnymi przeciwnikami. I tak Warta pokonała San 6:1 (5:0), grając mimo grząskiego boiska wcale nieźle. W drugim meczu towarzyskim ZZK zremisował z Dębem 3:3 (1:2), nie mogąc do przerwy sprostać szybko grającemu przeciwnikowi. Dopiero po pauzie ligowcy zaczęli nadrobić stracony teren, ale zdołali załadować zremisować.

Dwie porażki ping-pongistów Krakowa ze Śląskiem

GLIWICE (Tel. wł.). W sobotę rozegrany został w Gliwicach pierwszy międzyokregowy mecz tenisa stołowego — pomiędzy reprezentacją Krakowa i Śląska, zakończony nieznacznie zwycięstwem gospodarzy w stosunku 5:4.

Wyniki poszczególnych partii przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy śląscy): Pierończyk — Ziemba 1:2, Metzger — Kowal 2:0, Nieroba — Dobosz 2:0, Metzger — Ziemba 1:2.

Nieroba — Kowal 2:0, Pierończyk — Dobosz 0:2, Nieroba — Ziemba 2:1, Majewski — Kowal 0:2, Metzger — Dobosz 2:1.

Z powyższych wyników na specjalną uwagę zasługują zwycięstwa Ziemby i Dobosza nad mistrzem Śląska — Pierończykiem.

Widzów 500.

ŚLASK — KRAKÓW 5:4
RADLIN (tel. wł.). W drugim dniu pobytu reprezentacja Krakowa przegrała ze Śląskiem w identycznym stosunku 5:4.

Poniżej podajemy wyniki techniczne (na pierwszym miejscu zawodnicy Krakowa):

Kowal — Otręba 1:2;
Ziemba — Otręba 0:2;
Dobosz — Spiewok 2:1;
Łucki — Szymański 2:0;
Ziemba — Spiewok 2:0;
Dobosz — Robok 2:1;
Kowal — Robok 1:2;
Ziemba — Robok 1:2;
Dobosz — Otręba 0:2.
Widzów około 1.000.

Reprezentacja Polski na mecz z CSR w siatkówce żeńskiej ustalona

ŁÓDŹ. Obecny na turnieju w Łodzi przedstawiciel PZKSS Wirszyłło wyznaczył do reprezentacji Polski na mecz z CSRR w siatkówce żeńskiej, który odbędzie się 12 marca w Pradze, następujące zawodniczki: Zakrzewska („Chemla”), English (AZS Warszawa), Pogorzelska („Grom”), Wojewódzka (SKS), Kurtz („Grom”), Tomaszewska („Grom”), Gruszczyńska (AZS), Kubiakówna („Chemla”), Wierzeńska (ZZK), Szczawińska (AZS Lublin).

Wymienione wyżej zawodniczki zgrupowane będą na specjalnym obozie treninowym, który rozpocznie się dnia 6 marca w akademii WF w Warszawie.

Pradniczanka—Fabiok przedstawia się następująco:
1) Groble 13 11 83:34
2) Cracovia 10 10 82:8
3) Garbarnia 14 8 69:57
4) Fablok 11 6 52:47
5) Tarnovia 14 8 60:56
6) Spolom 11 5 41:58
7) Pradniczanka 12 3 44:62
8) Krakus 13 6 81:09

W rozgrywkach o mistrzostwo klasy B wyniki przedstawiają się następująco: CRACOVIA II — DEBNICKI 7:2, ZWIERZYŃCIEK — GARBARNIA II 8:1, GROBLE II — GARBARNIA II 7:2, CRACOVIA II — BRONOWIANKA 7:2, PRADNICZANKA II — BRONOWIANKA 6:3, CRACOVIA II — GROBLE II 5:4.

NADWIŚLAN — BRONOWIANKA 9:0. Nadwiślan w składzie: Kęks, Ziemba, Serna odniósł wysokie i bezsporne zwycięstwo.

Klasa C
Wyniki techniczne:
KABEL — OLSZA 9:0
LEGIA — PŁASZOWIANKA 5:4
ROZOWIANKA — KROWODRZA 7:2
GZKS — GRZEGÓRZECKI 7:2
CWADIA — LEGIA 8:4
KROWODRZA — KABEL 6:2
ROZOWIANKA — LEGIA 5:4
ROZOWIANKA — FILMOWIEC 8:0

Punkty dla lechowskiej zdobyli: Wydmarski, Zakrzewski i Storzyn. Zainteresowanie zawodników było duże.

Tabela po ostatnich rozgrywkach (w której nie uwzględniamy jeszcze spotkań):

Reprezentacja Pragi zwycięża w turnieju koszykówki

Wczoraj zakończyły się rozgrywki w międzynarodowym akademickim turnieju piłki koszykowej. Zgodnie z przewidywaniami, akademicka reprezentacja Pragi podobnie jak w sobotę, również i w dniu wczorajszym odniosła wysokie zwycięstwa wygrywając z AZS-em i Wisłą.

Koszykarze czeszy zademonstrowali koszykówkę w najlepszym wydaniu.

Są oni zespołem nadzwyczaj szybkim, przeprowadzając swe akcje błyskawicznie niemal bez zatrzymywania piłki. Czesi bez trudu zdobywali sobie teren, a ich piękne i taktycznie przemyślane kombinacje tak w polu jak i pod koszem, świadczyły o doskonałym opanowaniu techniki. Błyskotliwe zagrania Czechów zdobywały sobie uznanie widzów, która żywo oklaskiwała drużynę gości.

Pobyt reprezentacji Pragi w Krakowie jest dalszym dowodem na zacieśnienie się naszej współpracy z Czechami na polu sportowym. Jest również pewne, że występ koszykarzy czeskich przyniesie wiele korzyści zawodnikom krakowskim, którzy od Czechów wiele mogą i powinni się nauczyć.

Podkreślić należy również, że rozgrywki turniejowe toczyły się w naprawdę miłej atmosferze i przy bardzo obiektywnym ustosunkowaniu się publiczności.

Wyniki wczorajszych spotkań są następujące:

AZS—REPR. KRAKOWA 47:24 (24:9)

Na reprezentacji Krakowa znacząco zmęczenie wczorajszym spotkaniem z Pragą, to też akademicy mieli ułatwione zadanie. Zwycięstwo nie przyszło im jednak zbyt łatwo, a młodzi koszykarze krakowscy zagrali w tym spotkaniu również bardzo ambitnie.

Zwycięzcy zdobyli punkty przez: Paszkowskiego i Kudziaka po 8, Kozdroja 5, Pacułę 4, Ciesielskiego i Bahra po 3 oraz Obuchowicza, Litwińskiego i Ciesielskiego po 2.

Dla AZS-a strzelali koszy byli: Laska 12, Mężyk i Wawro po 5, Lupa 2.

Sędziowali pp. Selfert i Szostak.

PRAGA—WISŁA 58:18 (32:19)

Koszykarze Wisły nie przedstawiali dla Czechów poważniejszego przeciwnika.

Od pierwszych momentów gry goście opanowywali boisko, a niemal wszystkie ich akcje kończą się zdobyciem punktów. Wisła odpowiada jedynie sporadycznymi

atakami, wykazując jednak brak wzajemnego zrozumienia się zawodników, co usprawiedliwione jest jednak obecnością w drużynie czerwonych kilku graczy innych klubów.

Punkty dla Czechów zdobyli: Holan 17, Mały 10, Perlík 7, Snichopar 5, Vondracek 4, Releho 2 i Skerik 1. Dla Wisły: Buczyński 8, Arlet 5, Giergl 3, Hegerle i Spytkowski po 1.

WISŁA—REPREZ. KRAKOWA 28:27 (16:14)

Początkowo prowadzi Wisła, będąc w pierwszej połowie meczu drużyną lepszą. Po pauzie Kraków przeprowadza jednak szereg udanych akcji, które w rezultacie przynoszą wyrównanie, a następnie prowadzenie Krakowa. Na 3 minuty przed końcem, koszykarze Krakowa prowadzą 27:26, celny jednak strzał grającego tym razem w Wisłę Poburki, przesądza o zwycięstwie na korzyść „czerwonych”. Zdobyciem punktów dla Wisły byli: Buczyński 9, Giergl 5, Hegerle 6, Poburka 4, „Aslu” i Bartk po 1.

Dla Krakowa — Niedzwiecki 10, Mężyk 5, Laska i Michatek po 4, Fijał i Lubelski po 2.

Sędziowali: pp. Kopowski i Holo-wiecki.

PRAGA—AZS 58:15 (21:6)

Spotkanie to stanowiło „clou turnieju”. Liczyliśmy, że akademikom krakowskim uda się uzyskać „przystoły” wynik, — Czesi zagrali jednak w tym meczu naprawdę koncertowo.

Akcie ich przeprowadzane były

nadzwyczaj szybko, zawodnicy nie przetrzymywali piłki ale natychmiast oddawali ją dalej, wychodząc na dogodną do strzału pozycję. Piękne kombinacyjne zagrania Czechów wzbudzały podziw widzów, która przyjmowała je żywymi oklaskami.

Na tle doskonale grających Czechów akademicy krakowscy wypadli słabo. Akcje ich nie miały ciągłości i przemyślanego planu i mimo, że AZS-lacy grali b. ambitnie i ofiarnie, ponieśli w rezultacie wysoką porażkę. W zespole czeskim trudno kogoś wyróżnić, gdyż wszyscy gracze Pragi przedstawiają bardzo wyrównany poziom. W drużynie krakowskiej najlepiej zagrall w tym spotkaniu Kozdrój i Paszkowski.

Ostateczna klasyfikacja turnieju przedstawia się następująco:

1. Praga	3	3	158:57
2. Wisła	3	2	76:103
3. AZS	3	1	89:112
4. Kraków	3	0	75:23

Koszykarze czeszy są z pobytu w Krakowie b. zadowoleni. Kierownik ekipy czeskiej dr Jahoda w rozmowie z naszym sprawozdawcą powiedział:

„Czujemy się tutaj jak u siebie w domu. Organizatorzy dbają o wszystko. Bardzo podobala mi się krakowska publiczność. Z koszykarzy krakowskich dużą wartość przedstawiają młodzi gracze YMCA, którzy w przyszłości będą z pewnością dobrymi zawodnikami. Wywiozimy z Krakowa naprawdę miłe i serdeczne wspomnienia”.

CHEMIA (Łódź) mistrzem Polski w siatkówce

W Łodzi rozegrane zostały finałowe spotkania w siatkówce żeńskiej o mistrzostwo Polski, w których Chemia zdobyła zasłużenie tytuł mistrza Polski, pokonując Grom w stosunku 3:0 (15:10, 15:8, 15:3), oraz drużyną SKS z Warszawy w stosunku 3:1 (16:14, 1:15, 15:7, 16:14).

Rewelacją była drużyna „Gromu”, który pokonał AZS warszawski 3:0 (15:12, 15:4, 15:6), a w którym najlepszą zawodniczką była Tomaszewska. Doskonale zaprezentowały się zawodniczki Chemii Zakrzewska i Skupniakówna, W AZS jedną zawodniczką na poziomie była Wojewódzka.

W meczu o 3 i 4 miejsce SKS pokonał AZS 3:0 (15:11, 15:4, 15:6), a AZS

jedynie w pierwszym secie był równorzędny przeciwnikiem.

Pierwsze miejsce i tytuł mistrza Polski przypadł zasłużenie drużynie łódzkiej „Chemia”, drugie miejsce zdobył Grom — Gdynia, trzecie SKS Warszawa, ostatnie miejsce przypadło w użycie zesłanemu mistrzowi drużynie AZS warszawskiego.

Szombierki - Repr. Górników (Bytom) 10:0 (4:0)

Drugim pod względem ciężkości, było spotkanie między beniaminkiem Klasy Państwowej — Szombierki a Reprezentacją Górników bytomskich.

W meczu tym po dobrej grze, wysokie zwycięstwo odnieśli ligowcy, zwyciężając górników 10:0 (4:0).

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Burda i Pęk po 3, Krasówka 2, Surchy 2.

Sędziował mgr Tera — słabo. Widzów 2 tysiące.

Cracovia-Płaszowianka 9:0

(Ciąg dalszy ze strony 1)

Przeciwnik Cracovii — Płaszowianka, grała w składzie: Siwek, Król, Lipski, Wrzosek, Gorzula, Włodarczyk, Bułas (Pitała), Sroka, Kajdas, Ciosek, Kasprzyk.

Ambitnie grający ten zespół, stawiał dzielny opór tak długo jak starczyło sił. A że z kondycją było krótko, toteż bramki musiały padać i padały prawie w równych odstępach.

W ataku dobrze grali Sroka i Kajdas, w pomocy Włodarczyk, a obaj obrońcy trudni byli do przeforsowania. Bramkarz mógł obronić dwie bramki.

Bramki po pauzie zdobyli: Radoń 2, Parpan, Korzeniak i Dycjan po 1.

Sędziował b. dobrze ob. Łyskowski. Widzów 1,500.

R. Z.

Juniorzy polscy remisują z juniorami węgierskimi 8:8

WARSZAWA (Tel. wł.). Pierwszy mecz bokserski juniorów Węgier rozegrany w Warszawie z juniorami Polski zakończył się wynikiem remisowym 8:8.

Juniorzy węgierscy to dobrzy bokserzy i przygotowani są do występów w Polsce bardzo dobrze. Większość z nich operuje „prorotymi” z lewej, czym stopowali agresywnych juniorów polskich.

Najładniejszą walkę stoczył Matloch oraz Sznajder.

WYNIKI TECHNICZNE WALK (na pierwszych miejscach Węgry)

W. musza: Molnar wypunktował Soczewińskiego mając przez dwie rundy przewagę.

W. kogucia: Nemes wygrał nieznacznie na punkty.

W. piórkowa: Matloch (Polska) wygrywa po najładniejszej walce dnia

z Szaszem (W) wysoko na punkty Matloch nie tylko miał przewagę przez wszystkie rundy, ale polski bardzo ładny boks.

W. lekka: Dudas przegrał z D. szaszem, przy czym Dudas miał walczyć z przewagą punktową.

W. półśrednia: Kaźmierczak (Polska) wygrywa zasłużenie na punkty Valuchem, który już w pierwszej rundzie był na deskach.

W. średnia: Sznajder (P) wygrywa na punkty z Szabo, który walczył czysto i otrzymał ostrzeżenie.

W. półciężka: Kovacs (W) pokonał na punkty Gnata lecz zaznaczyć należy, że Gnata miał wygraną w pierwszej rundzie i posłał przeciwnika na deskę. Decyzja sędziów krzywdzi wysłanego Polaka.

W. ciężka: Farkas (W) pokonał na punkty Koleczke. Węgier jednak trójkrotnie poszedł na deski. W trzeciej rundzie Polak nie wytrzymuje końca i daje się wypunktować.

Kraków — Częstochowa 9:1

CZĘSTOCHOWA. W dniu wczorajszym bawiła w Częstochowie pięciolka reprezentacja Krakowa, która rozegrała z tamtejszą reprezentacją mecz bokserski, zwyciężając w stosunku 9:7.

Reprezentacja Krakowa wystąpiła do tego spotkania w osłabionym składzie bez Waszółka, Styśla, Pieniążka i Szczerbowickiego.

Wyniki techniczne walk (zawodnicy Częstochowy na pierwszym miejscu):

W. waga musza — Zwierzchlejewski po wyrównanej pierwszej rundzie i nieznacznej przewadze w następnych pokonał na punkty Wojtyśla.

W. kogucia — Sprengel nie rozstrzygnął walki z Leją. Krakowianin mimo przewagi w pierwszej i drugiej rundzie, nie wytrzymał tempa w trzeciej i w rezultacie musiał się zadowolić remisem.

W. piórkowa — Delangiewicz remisuje po najładniejszej walce dnia z Gromalą.

W. lekka — Chudy, aczkolwiek bardziej rutynowany, przegrywa zasłużenie do ambitnie walczącego Piszczka.

Ruch—AKS (Mikołów) 9:0 (5:0) w piłce nożnej

Ruch zagrał w tym spotkaniu bardzo dobrze i wynik meczu mógłby być jeszcze wyższy.

Naprzód (Lipiny) — Śląsk (Świętochłowice) 8:0 (5:0)

Nowy Zarząd PZPN-u

(Ciąg dalszy ze strony 1)

Wobec ustąpienia całego zarządu i wydziału WG i D PZPN walne zgromadzenie dokonało wyboru nowych władz. Prezesem PZPN wybrany przy wielkim aplauzie zebranych został dotychczasowy prezes Inż. Przeworski. Na wiceprezosa wybrano plk. Mińskiego i Ogrodzkiego, Glinke, Kruga jako przew. WG i D oraz Szym-

AKS-Baidon 2:1 (0:0)

Z kilkunastu rozegranych w tym dniu meczów na Śląsku, na czoło wysunęło się spotkanie między chorzowskim AKS-em a drugoligowym Baidonem z Katowic. Po niezbyt ciekawej grze spotkanie zakończyło się nikłym i niezbyt zasłużonym zwycięstwem chorzowian, nad ambitnie grającą drużyną katowiczan 2:1 (0:0).

W AKS — jak zawsze — najlepszy był Cholewa, który na prawym skrzydle dawał chwilami prawdziwy koncert gry. Równie dobrze wypadł Barański, który tym razem wystąpił na środku ataku. Reszta chorzowian słaba, a specjalnie „weterani” — Plec II i Pytel.

W Baidonie najlepszy był Waja, b. napastnik Cracovii, oraz bramkarz i Marchala na prawym skrzydle.

Bramki dla zwycięzców zdobyli: Barański, Prudło, dla pokonanych Szymura.

Widzów 4 tysiące.

Bogdanowicz (Kraków) i Wicher (Częstochowa).

Widzów 2,500.

W. półśrednia — Trzepizur już drugiej rundzie zneutralizował słabego Dąbrowskiego.

W. średnia — Berger po brzydkiej walce remisuje z Bała.

W. półciężka — Zmudzki przegrywa w pierwszej rundzie przez K. z Szymulą.

W. ciężka — Kurek przegrywa na punkty z Rysiem.

Kanada—Szwajcaria 1:1

(Ciąg dalszy ze str. 1)

salnie ze wrażenie, tym bardziej, że miała już złą markę po meczach z CSR i Szwecją. Mecz ten sędziował Polak Wł. Michalik.

USA—Austria 9:1 (0:1, 3:0, 6:0)

Pierwsza tercja należała do Austrii, która też przez Spechtą uzyskała prowadzenie. Dopiero w II tercji Amerykanie zabrali się do roboty i zdeklasowali zupełnie Austriaków. Gdyby zorientowali się wcześniej, że większa ilość bramek daje im lepsze miejsce, byłoby strasza od samego początku i zdobyć by mogli II miejsce, zamiast Kanady. Bramki dla USA zdobyli: Kilmartin 3, Finnegan 2, Yourkewicz 1, Riley 2 i R. Johnson 1.

Końcowa tabela hokejowych mistrzów świata

1. Czechosłowacja	5	8	21:6
2. Kanada	5	6	20:10
3. USA	5	6	23:16
4. Szwecja	5	5	26:12
5. Szwajcaria	5	5	18:17
6. Austria	5	0	3:52

Garbarnia—Zwierzyniecki 16:0 (5:0)

(J. B.). W towarzyskim spotkaniu piłkarskim rozegranym w dniu wczorajszym pomiędzy drużynami Garbarni i Zwierzynieckiego miażdżące zwycięstwo odniosła Garbarnia w stosunku 16:0 (5:0).

Wynik ten nie jest jednak wykładnikiem siły obu zespołów, gdyż Garbarnia wystąpiła w pełnym składzie ligowym, jedynie bez Jakubika, gdy w Zwierzynieckim grało tylko trzech graczy z pierwszego zespołu.

Od pierwszego gwizdka inicjatywę gry przejmują Garbarnia, zdobywając dużą przewagę w polu, a to, że przez 30 minut nie pada bramka, na Zwierzyniecki do zawiedzenia w pierwszym rzędzie słabo grającym Forszewskiemu i Nowakowi, którzy pusili wszystkie akcje swoich partnerów. Dopiero w 31 min. Nowak zdobywa pierwszą bramkę i teraz gole sygnalizują jak z rągu obfitości. Drugą bramkę zdobywa Forszewski, później znów Nowak, następnie Dołek, a na minutę przed pauzą Kaliciński z karnego.

Po przerwie Garbarnia zmienia obrotów, a w ataku w miejsce Forszewskiego wystąpił Pawłowicz, który wypadł znacznie lepiej od swego poprzednika. Również Nowak poprawił się wydatnie, tworząc

z Bożkiem, Pawłowiczem i Zatorskim bardzo groźną linię ataku, o czym najlepiej świadczy zdobycie aż 11 dalszych bramek.

Najlepszą trzścią drużyny Garbarni do przerwy była pomoc, z bardzo dobrze grającym Lasiewiczem na czele, a po przerwie atak, w którym br-

lowali Bożek i Zatorski. Bramkarz i obrońcy mieli mało pola do popisu. Cała drużyna, jak na pierwsze spotkanie w sezonie, wykazała dobrą kondycję i dużą poprawę w stosunku do ubiegłego sezonu, w technicznym opanowaniu gry.

Na tle Garbarni Zwierzyniecki wypadł bardzo słabo i gdyby nie bramkarz Wróbel, broniący z dużym szczęściem, wynik byłby niewątpliwie jeszcze wyższy.

Niezrozumiałe jest tutaj stanowisko kierownictwa Zwierzynieckiego, które zdecydowało wystawić przeciwko Garbarni drużynę rezerwową. Wobec oczekujących Zwierzyniecki ciężkich meczy o mistrzostwo klasy A. towarzyskie spotkanie z drużyną tej klasy Garbarnia, mogło być dla graczy pierwszej drużyny doskonałym egzaminem i jednocześnie nauką, a niewykorzystanie tej okazji wydaje się być co najmniej dziwne.

Do spotkania powyższego drużyny wystąpiły w następujących składach: Garbarnia: Stefaniasz, Ziemia, Jodłowski, Bieniek, Lasiewicz, Kaliciński, Kucharski, Forszewski, Nowak, Bożek Zatorski (po przerwie Pawłowicz, Sliwa i Majerski). Zwierzyniecki: Wróbel, Tomaszewski, Dudek, Kądziołka, Dudek II, Zieliński, Panek, Jarosz Sutek, Borowski, Blerowicz.

Bramki zdobyli: Bożek 6, Pawłowicz 3, Nowak 2, Kucharski 2, Forszewski 1, Zatorski 1, Kaliciński 1 (z karnego).

Sędziował dobrze ob. Stanek.

Siemianowiczanka—Slavia (Ruda) 4:2 (3:2)

POLONIA (PIEKARY)—WYŻWOLENIE (MIECHÓWICE) 1:1 (1:0)

Fragm. z pierwszego meczu piłkarskiego w bieżącym sezonie — Garbarnia—Zwierzyniecki.

PIŁKARZE WYSZLI NA BOISKO

Kąpiel błotna

WISŁA W „GWARDII”

„Sportowcy są najlepszymi dyplomatami” — powiedział kierownik ekipy czeskich akademików-koszykarzy, którzy w sobotę przybyli do Krakowa, celem rozegrania spotkań z koszykarzami krakowskimi.

Słowa jego nagrodzono hucznymi oklaskami, gdyż rzeczywiście nie, tak nie zbliża narodów, jak sportowe, międzynaarodowe zawody.

Wierzmy że zawody takie to najlepsze łącznik pomiędzy narodami, tylko... że do takiej propagandy potrzebna jest należyta oprawa. A tej oprawy w czasie przyjęcia braci Czechów nie było.

Poza tym, że nie było oprawy — niestety nie było i należytej sali do rozegrania tak pięknych zawodów. Mała sala WUKF-u, nadaje się zaledwie do rozgrywania spotkań międzyklubowych. Linie graniczne pola gry, przylegała do miejsc stojących i siedzących. Wiedząc chcąc lepiej widzieć — pchała się i wchodziła na pole gry.

Taka sala nie nadaje się na rozgrywanie międzynarodowych spotkań.

Nie można mieć pretensji o brak sali, do organizatorów tego turnieju. Przeciwnie należałoby ich

nawet pochwalić, że mimo ciężkich warunków, odważyli się na urządzenie tak poważnej i ryzykownej imprezy. Pretensje można mieć w ogóle do losu — że Kraków, ten niby usportowiony Kraków nie posiada do dzisiaj i sali i hali reprezentacyjnej do rozgrywania tak poważnych spotkań.

Jest wprawdzie większa hala sportowa w Krakowie, przy ul. Grzegorzkiej, ale posiada dwa

dlaczego?

nawet tak pięknym autobusem, jakim przyjechali do nas Prażanie — w czasie błotnistej pogody jest niemożliwy.

Dlatego mimowolnie nasuwa się pytanie: dlaczego ten usportowiony Kraków nie posiada reprezentacyjnej hali sportowej? Dużo się wprawdzie mówiło kiedyś o „Domu Sportowym”, tak jak się mówi bardzo dużo i głośno o budowie sztucznego lodowiska w Polsce.

Był eweego czasu wyłoniony nawet komitet budowy sztucznego lodowiska w Krakowie. Do dzisiaj nie jest rozwiązany wprawdzie, ale i do dzisiaj nie ma lodowiska.

Jeśli już nie lodowisko, to przynajmniej salę i halę sportową zbudujcie nam w Krakowie! — wołała sportowcy Krakowa.

STROH, jeden z najznakomitszych piłkarzy wiedeńskich, który w ciągu kilkunastoletniej swej kariery zawodniczej bronił 41 razy barw Austrii, objął niedawno posadę trenera w słynnym klubie szwedzkim Kamraterna Malmoe.

MILEW i ORMADIEW, reprezentacyjni piłkarze Bułgarii, wyjechali na 3-miesięczny kurs piłkarski do Moskwy.

W ARGENTYNIE trwa od szeregu tygodni strajk piłkarzy — ligowych klubów. Powodem strajku jest nadmierne wykorzystywanie graczy przez związek oraz subiektywizm sędziów miejscowych. W tym stanie rzeczy Związek Argentyński zamierza spowodzić celem prowadzenia rozgrywek sędziów angielskich, oferując im po 1.400 pesetów miesięcznie i 100 pesetów od każdego meczu, przy równoczesnym zapewnieniu bezpłatnych przejazdów.

SZWEDZKI ZWIĄZEK PIŁKI NOŻNEJ wprowadził bardzo surowe kary na tych sędziów piłkarskich, którzy w dniu prowadzenia zawodów używają napojów alkoholowych w okresie czasu poprzedzającym zawody.

ZAINTERESOWANIE WŁOSKIEGO ŚWIATA PIŁKARSKIEGO koncentruje się wokół osoby Gunnara Nordahla. Pierwsze występy tego świetnego piłkarza szwedzkiego w barwach FC Milano spełniły oczekiwania tysięcy melomaniów. Milano zwyciężyło w mistrzowskim spotkaniu drużynę Pro Patria 3:2 i AS Roma 3:0. W zawodach tych Nordahl dowiódł swych nieprzeciętnych zdolności kombinacyjnych.

„ABC Piłkarza” ukaże się w następnym numerze

POJEDYNEK

Podczas gdy u nas piłkarze dopiero rozpoczynają sezon, na boiskach świata walczy się zadęcie w piłkę

Ciekawostki piłkarskie

FC MILANO szuka talentów piłkarskich w Holandii. Za najlepszych napastników holenderskich Wilckesa i Lenstra oferuje Włosi 10 mil. lirów, 100 tys. lirów gazy miesięcznej każdemu z nich oraz 15 tys. premii za każdy wygrany mecz. Czy Holendrzy dadzą się skusić okaże się niebawem, lecz powrót ich w szeregi piłkarzy amatorów będzie już niemożliwy.

GARVIS CARLSON, który chwilowo gra w Paryżu, nosi się z zamiarem przesiedlenia się do Włoch i zasilenia Juventusu, gdzie grałby obok swych skandynawskich kolegów Ploegera i Hansena.

DWAJ ARGENTYŃSCY PIŁKARZE, którzy przybyli do Neapolu by zasilić miejscowy klub, po otrzymaniu zapłaty w wysokości 1 miliona lirów, odjechali okrętem „Mendoza”, bez powiadomienia klubu. Telegraficzna interwencja policji spowodowała aresztowanie zbierców na statku i oddanie ich w ręce policji argentyńskiej.

AAGE HANSEN znany międzynarodowi duński, który chwilowo gra jako amator w angielskim klubie Hundersfield zamierza przejść na zawodowość i grać w Barcelonie, skąd otrzymał korzystną ofertę.

Jerzy Bober

ZŁY MECZ

(Fragment z powieści pt. „DWIE MŁODOŚCI”)

1)

— No, chłopcy — przyskoczył do graczy Obuchowicz — gotowi?

— Rany Boskie, pękło mi sznurowadło — błada! Ruwski, zwiesiwszy dramatycznie głowę nad feralnym bukiem.

— A mówiłem ci, łamało — warknął w jego stronę Plichta, — żebyś przychodził wcześniej. Już chyba dzień minut upłynęło od wyjścia „Iskry”.

— Niech ci pożyczysz Skorupa — zawyrokował redaktor — a sam weźmie zapasowe od Pawlaka!

— Kiedy, panie redaktorze — skrzywił się płaczliwie Skorupa, aż mu krew nabiegła do blizn po ospie — jakże to? Przecież wówczas nie będę mógł wybiec razem z nimi... Taka okazja...

— E, przecież — Ruwski musi mieć sznurowadło, ty zaś dołączysz później. Nie zavracaaj głowy. Zrób, jak mówiłem! — Obuchowicz zdenerwował się i wypuścił prawie całego cukierka na podłogę szatni.

Przez uchylone drzwi słychać było głośnie gwizdy zniecierpliwionej widowni.

— Kupa ludzi — mruknął z zadowoleniem Seidel — jakoś dzisiaj nie czuję tremy...

— Poczujesz, bracie, jak ci kiwna — zaśmiał się Góralczyk. — Widziałeś, co za chłopcy? Ich bramkarz dzwignąłby w garsci całego Ruwskiego...

Wołowicz sprawdził, czy Ruwski ukończył przewlekanie sznurowadła. Skorupa w jednym bucie pokuszył się do mieszkania dozorczy. Redaktor oparł rękę na barku Wołowicza. Ostatni raz przyjrzał się ustawionym gęsiego zawodnikom. Odstąpił krok wstecz, wsparł się na lasce. Przez chwilę na twarzy zadrgał mu uśmiech.

— A więc jazda — pogroził im łaską — trzymajcie się, bo inaczej skropię wam dudy!

Wybiegli.

Miedzy szatnią a boiskiem utworzył się szpaler kibiców, których ambicją było dotknąć każdego z graczy, jak relikwii.

Oklaski — od pojedynczych i nieśmiałych — wzmożyły się do ochryplego krzyku. Obuchowicz zamknął szatnię. Stał jeszcze, opierając się na futrynie. Czołówka Juventusu osiadała trawnik. Tuż za Wołowiczem biegł pochylony Góralczyk rozhuśtane ręce Żaby pracowały nieco wazser — na końcu niska figurka Ruwskiego drobny kroczkami cięła powierze...

Redaktor, teraz skupiony i poważny energicznie ruszył ku furcie.

Niebiesko-biała linia Juventusu pozdrawiała licznie zebraną publiczność.

— Na, cześć gości — Juventus — czołemi!

Dalsze okrzyki przygłuszyły brawa i świsty tej części widowni, dla której ceremonia powitalna nudała się przedłużała. Nie słychać było zatem odpowiedzi „Iskry” i jedynie powolny odpływ dojołników klubowych zaznaczył moment nadejścia czasu gry.

Dzień był upalny, niemal duszny.

Redaktor kucnął przy środkowej chorągiewce. Trwało to niedługo po gwizdku. Akcja toczyła się na połowie gości. Obuchowicz poderwał się i nie zważając na gwałtowne protesty stojących za nim kibiców, pospieszył w kierunku bramki przeciwnika.

Piłka opadła przed Ruwskim, który wypuścił ją przed siebie — rozejrzał się — chwilę biegł w pobliżu linii. Obuchowicz bystro zbadał sytuację, a widząc między obrońcami ustawionego Wołowicza, zawołał Ruwskiemu prawie nad uchem:

— Wołowiczowi!!

Zakreślił przy tym łuk nogą, jakby chcąc uprzedzić skrzydłowego w dokładności podania.

Ruwski na knął się na pomocnika gości, prawą nogą wysunął skośnie piłkę i szpicem podał ją ku Wołowiczowi. Tamten przytomnie głową skierował podanie na Żabę, który uwolnił się od asysty obrońcy i zamierzał zebrać piłkę z voley'a. Dał się jednak ubiec bramkarzowi, który potężnym skokiem wypiąstkował ją daleko w pole, ponad zdumionym Żabą.

Redaktor przygryzł dolną wargę. Drżącymi palcami sięgnął po nudełko z cukierkami. Zawada walczył o piłkę ze śniadym napastnikiem „Iskry”, przegrał pojedynek, ale chcąc ratować sytuację, całym ciałem rzucił się na nogi zawodnika, podciągwszy go w biegu. Sędzia dopatrzył się naruszenia przepisów gry i zarządził rzut wolny. Poszkodowany wstawał powoli, masował kolano.

Teraz Iskra zepchnęła gospodarzy do obrony. Jej piękne, dokładne i celowe podania wywoływały aplauz widzów. Obuchowicz przenosił się ku swoim. Z rosnącą obawą wodził oczami za szybko podawaną piłką. Teraz gracz Juventusu zostawił bezradnie poza akcją. Redaktor zacisnął palce obu dłoni, nie czuł obecnie ostrego naporu paznokci. Przechylił się na jednej nodze, nagle znieruchomiał — gdy piłka wyłożona czys'o, półgłównie przez cofniętego łącznika gości, lądowała na nodze środkowego napastnika, który zmyliwszy ciałem Misiora — lekko, prawie jak dla zabawki uplasował ją celnie w górnym rogu bramki, pomimo tygrysiej obrony Góralczyka.

Początkowo nad boiskiem zawisła cisza, a później odezwały się rzadkie oklaski.

Obuchowicz nie słyszał braw. Wciąż jeszcze zawieszony ciałem na nodze, jak na wadze — wpatrywał się w róg bramki. Dla niego dalej rozciągała się cisza, wielka, prze-

rażająca — i dopiero za chwilę wraz z bólem skreślonych dłoni — pojął co się stało.

A tymczasem grę ponownie zaczynał Juventus i piłka plątała się między nogami nieporadnie Obuchowicz schował głowę w ramionach i uchwycił się laski, jakby się lekka niespodziewanego upadku. Dolna szczeka wraz z podbródkiem obwisła mu niedołężnie. Zdawało się, że w kilku sekundach ta twarz uległa zdecydowanej przemianie — szszarała — jakby z niej uciekło życie.

Pozbawione planu wypady Juventusu łatwo likwidowała obrona Iskry. Niebiescy grali teraz jakby bez serca, z góry przeświadczeni o niepowodzeniu. Obuchowicz czytał to na ich twarzach bez wyrazu, w spóźnieonych startach do piłki, w apatycznych ruchach ciała. Obraz boiska i gry zciemniał mu przed oczami, jak w wywoływaczu zbyt długo zanurzana fotografia. Opadł z niego en uzjazd dzisiejszych zawodów — nie wiadomo czemu właśnie ta jedyna i przecież nie decydująca bramka odebrała mu cały smak meczu.

Redaktor nie mógł zrozumieć tego dziwnego zakłamania drużyny, które wydało mu się niesprawiedliwością, a nawi: ironicznym wytknięciem losu w stosunku do jego pracy, jako bezpośredniego opiekuna zawodników. Podszedł ku bramce Góralczyka z twarzą naznaczoną bolesnym zdumieniem.

Seidel odbił piłkę głową, otrzymał ją Lampart — namyślał się. — Obuchowicz społadał teraz od rogu na przebieg zawodów, pochylał twarz w ich kierunku. — Powinien podać Białkowi — przeklnął ślinę. Nie. Nie podał, biegł z piłką przy nodze. — Cóż on wyrabia, tamci obstawili już Białka — skrzywił się. — No pewnie, psia... — zaklął, kiedy łącznik Iskry odebrał piłkę Lampartowi. — O, niebezpieczność... — między pomocą a obroną wytworzyła się luka...

Nagle tuż obok niego wyrósł skrzydłowy gości, Zawada biegł zdyszany kilka kroków za nim. — Nie da rady... — pomyślał z nowym drżeniem. Długa, wysoka centra przeniosła akcję na drugie skrzydło Iskry. Redaktor dostrzegł źle ustawionego Misiora i naraz — z odległości około piętnastu metrów od bramki — skrzydłowy zdecydował się na strzał. Misior wystarował do piłki wbiegł między Góralczyka i napastnika Iskry, — zdążył jeszcze zawiadzić pięta buta o piłkę... Góralczyk zapędził się w spodziewany róg bramki — i Obuchowicz skamieniał, serce pulsowało nierówno, zasłonił rekami oczy...

Gdy wreszcie odważył się spojrzeć na bramkę, Góralczyk mozołnie wyciągał z niej piłkę...

Zeuar wskazywał dziesięć minut spotkania.

Redaktorowi zakreśliło się w głowie. Żył na czole nabrzmiewały krwią i zdawało się, że ta krew rozerwie mu czaszkę. We knął palec za kołnierzyk, chwile wodził nim po szyi — aż w końcu, obawiając się, że nie wytrzyma już dłużej — prawie pijackim krokiem opuścił stadion, kierując się wprost do izby Pawlaka. (C. d. n.)